

«**No esquivis cap pobre!**» (Tob 4,7)

A l'Evangeli que acabam d'escoltar *Jesús ens demana que siguem bons administradors dels béns que Déu ens ha confiat, i fer-ho amb honradesa i esperit solidari*. I també hem escoltat, a la primera lectura, l'elogi que el llibre dels Proverbis fa de la generositat de la dona: «*Obre les seves mans al necessitat i allarga els seus braços al pobre*». Vet aquí l'exemple per a la Jornada d'avui. Aquesta és la direcció que prendrà l'Evangeli en ordre a **no esquivar cap pobre**. Llavors, haurem de veure cap on s'han de dirigir els béns que posseïm i quins han de ser els seus beneficiaris perquè siguin ben repartits entre tots. Entre tantes accions que s'estan fent a favor dels pobres, vull agrair una vegada més la generositat d'un **centenar d'empresaris** que enguany s'han ofert a **Càritas diocesana**, impartint formació i ajudant els joves a trobar feina.

Ahir les notícies parlaven d'un **augment del preu dels habitatges pujant de forma considerable el % per metre quadrat**, fent de cada vegada més difícil l'accés a famílies amb sous baixos i sense capacitat adquisitiva. És el **problema de la desproporció entre els preus del mercat i els salaris**. Aquesta dada és un botó de mostra de **l'augment de les noves pobreses** que està afectant sobretot els joves (deia amb pena una jove ahir vespre: “*som la generació que viurem pitjor que els nostres pares: treballs precaris per arribar a fi de mes*”). Entre ells hi ha molts de **nous pobres**, com la pobresa i la soledat que afecta a la gent gran. Afegim-hi **aquells pobres que ja no disposen de casa de manera perenne**, especialment **els sense sostre** que són acollits i als qui se'ls dona oportunitat de viure en **ambient de família**, entre els quals hem volgut que avui fóssiu presents aquí, a la Seu, i us hi sentíssiu com a ca vostra.

Mirau que diu sant Joan: «*Si algú posseeix béns en aquest món veu el seu germà que passa necessitat i li tanca les entranyes, com pot habitar dins ell l'amor de Déu? Fills meus, no estimem amb frases i paraules, sinó amb fets i de veritat. D'aquesta manera coneixerem que som de la veritat i davant Déu mantindrem en pau la nostra consciència*» (1 Jn 3,17-19).

Tenim la pobresa a les portes, els pobres als quals no podem ni hem d'esquivar. De fet, la dura realitat de molts germans i germanes nostres, ens condueix a haver d'enfrontar-nos amb el contingut central de l'Evangeli. Els pobres els tenim entre nosaltres, enmig dels carrers i les places, esperant amb paciència una bossa de menjar, mentre els bars del seu entorn estan plens.

Què podem dir quan, segons el darrer informe de la Fundació Foessa, **el 16,8% de les famílies queden per sota el llindar de la pobresa severa una vegada pagat l'habitatge i els subministres bàsics**; quan les llars amb manco ingressos **inverteixen més de 6 de cada 10 euros en habitatge i alimentació**; quan el 16% de la població en lloguer experimenta un nivell extrem d'estrès financer, és a dir, hi destina més del 60% dels seus ingressos.

És una cosa clara en el pensament cristià emanat de la Bíblia, especialment des de Jesús, de quina part està Déu, la única esperança dels pobres. «*El Senyor escolta el pobre que l'invoca, i el salva el tots els perills. Els rics s'empobreixen, però els qui cerquen el Senyor no els faltarà cap bé. El Senyor és a prop dels cors que sofreixen, salva els homes que senten desfets*» (Sal 34,7.11.19).

Quina era la pràctica de la primera Església? Fixem-nos-hi bé. «*La comunitat dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i cap d'ells no considerava com a propis els béns que posseïa, sinó que tot estava al servei de tots... Ningú d'ells no vivia en la pobresa, perquè tots els qui eren propietaris de terres o de cases les venien, portaven el producte de la venda, i el dipositaven als peus dels apòstols. Després eren distribuïts segons la necessitat de cadascú*» (Hch 4,32-35).

Fixem-nos també com **sant Francesc d'Assís explica com la trobada amb un pobre (un leprós) li va canviar la vida**. Així ho conta: «*Cuando vivía en el pecado me parecía algo muy amargo ver a los leprosos, y el mismo Señor me condujo entre ellos, y los traté con misericordia. Y alejándome de ellos, lo que me parecía amargo se me convirtió en dulzura del alma y del cuerpo*» (Francisco de Asís, *Test* 1-3; *FF* 110). No oblidem el missatge valent i coherent dels **Pares de l'Església** dels primers segles: «*Si queréis honrar el cuerpo de Cristo, no lo despreciéis cuando está desnudo; no honréis al Cristo eucarístico con ornamentos de seda, mientras que fuera del templo descuidáis a ese otro Cristo que sufre por frío y desnudez*» (San Juan Crisóstomo, *Hom. in Matthaeum*, 50,3: PG 58).

Inaugurant la **1ª Jornada dels Pobres**, el papa Francesc va dir: «*Esta Jornada tiene como objetivo, en primer lugar, estimular a los creyentes para que reaccionen ante la cultura del descarte y del derroche, haciendo suya la cultura del encuentro*. Al mismo tiempo, la invitación está dirigida a todos, independientemente de su confesión religiosa, para que **se dispongan a compartir con los pobres a través de cualquier acción de solidaridad, como signo concreto de fraternidad**. Dios creó el cielo y la tierra para todos; son los hombres, por desgracia, quienes han levantado fronteras, muros y vallas, traicionando el don original destinado a la humanidad sin exclusión alguna [...] Que esta nueva *Jornada Mundial* se convierta para nuestra conciencia creyente en un fuerte llamamiento, de modo que **estemos cada vez más convencidos de que compartir con los pobres nos permite entender el Evangelio en su verdad más profunda. Los pobres no son un problema, sino un recurso al cual acudir para acoger y vivir la esencia del Evangelio**». El que el papa Francesc ens demana són accions de trobada i amstat, de solidaritat i d'ajuda concreta, **convidant també els pobres i voluntaris a la celebració de l'Eucaristia**. Per això avui sou aquí, a la Seu, que es l'Església mare de tots, i ocupant els primers bancs.

En el text de Tobies, a qui fa referència el lema de la Jornada dels Pobres, veim com el seu pare Tobit li demana **que vagi a descobrir algun pobre entre els germans deportats per convidar-lo a dinar plegats**. Així ho fa. «*Seria molt significatiu -ens diu el papa Francesc- si, en la Jornada dels Pobres, aquesta preocupació de Tobit fos també la nostra. Convidar a compartir el dinar dominical, després de compartir la Mesa eucarística. L'Eucaristia celebrada seria realment el criteri de comunió. Per altra part, si entorn de l'altar som conscients que tots som germans i germanes, com en seria de visible aquesta fraternitat compartint el menjar festiu amb els qui li manca el necessari!*». Això és el que volem fer. Fa unes setmanes, ja vam compartir la taula del dinar amb més de dos-cents dels qui hem acollit sense sostre, com també ho hem fet en altres ocasions. Avui sou convidats a l'Eucaristia a la Seu i a altres comunitats i, diumenge que ve, a Binissalem, amb la inauguració d'unes **noves dependències** per a persones i famílies necessitades, compartirem el **dinar de germanor** i novament seurem a taula junts.

Segueix dient el papa Francesc que «*quan som davant un pobre no podem girar la mirada cap a una altra part, [avui diria amb el lema d'enguany “no l'esquivis”] perquè això ens impediria trobar-nos amb el rostre del Senyor Jesús. Cada pobre és el nostre proïme. No importa el color de la pell, la condició social, la procedència. Si som pobre, puc reconèixer qui és el germà que realment em necessita. Som cridats a trobar cada pobre i cada tipus de pobresa, espolsant de nosaltres la indiferència i la banalitat amb les quals escudam un benestar il·lusori*».

A les nostres diòcesis **tenim moltes oportunitats d'apropar-nos a persones que viuen la pobresa i fer-nos acollidors**. Ho feim personalment de forma anònima, ho feim com Església des de *Càrites* i *Casa de Família*, des de *Sojorn* i tantes altres institucions com *Missions*, *Mans Unides*, *Pastoral de la Salut*, *Pastoral Penitenciar* i *Justícia i Pau*, com també des de l'*Administració*, a qui agraïm totes les ajudes, i a tot allà on ens trobam amb persones en situació de vulnerabilitat. Som moltes les persones dedicades a respondre amb generositat per a pal·liar la precarietat i sofriment en què molts germans i germanes viuen. En el darrer exercici de l'activitat caritativa i des de 112 centres, han estat ateses 96.311 persones, i anònimament, són moltíssims més. Pensem que **en cadascun d'ells, els més pobres, hi és present Crist**. És ell mateix qui ens diu: «*Tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, m'ho fèieu a mi*» (Mt 25,40).